

Sygn. akt: I Ns 392/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2016r.

Sąd Rejonowy w Wieliczce I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Paweł Styra

Protokolant: starszy protokolant sądowy Barbara Wiśniewska

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2016r. w Wieliczce

na rozprawie

sprawy z wniosku D. K. (1)

przy uczestnictwie M. K. (1)

o podział majątku wspólnego

postanawia:

1. ustalić, że w skład majątku wspólnego M. K. (1) syna S. i J. P. (...) oraz D. K. (1) córki C. i A. P. (...) wchodzi: własność lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku nr (...) przy ul. (...) w K. składający się z dwóch pokoi, kuchni, łazienki, przedpokoiu i pomieszczenia przynależnego tj. piwnicy o łącznej powierzchni (...) ⁽¹⁾, dla którego urządzono księgę wieczystą (...) wraz z udziałem w nieruchomości wspólnej wynoszącym (...) części, dla której urządzono księgę wieczystą (...) o wartości: 200.105,00 zł (dwieście tysięcy sto pięć złotych 00/100); nieruchomość położona w W. Wielkich oznaczona, jako działka nr (...) o pow. (...)ha, zabudowana budynkiem mieszkalnym oznaczonym nr porządkowym W. ul. (...), dla której urządzono księgę wieczystą (...) o wartości 570 651,00 zł (pięćset siedemdziesiąt tysięcy sześćset pięćdziesiąt jeden złotych 00/100) oraz ruchomości: telewizor marki S. (...) cali – 1650 zł, telewizor marki P. (...) cali- 1080 zł, stół drewniany na 12 osób- 480 zł, 8 krzeseł drewnianych-480 zł, pralka I. – 450 zł, robot kuchenny black D.- 90 zł, lodówka wolnostojąca libhner- 320 zł, stół drewniany duży na 12 osób tzw. ława- 250 zł, zestaw wypoczynkowy do salonu z drewna dębowego i skóry- 2250 zł, łóżko w sypialni i szafki nocne-798 zł, meble w garderobie-300 zł, meble kuchenne ze zmywarką i kuchenką mastercook oraz wolnostojąca szafa- 520 zł, odkurzacz typu wodnik-160 zł, zestaw mebli biurowych-430 zł, kuchenka elektryczna moulinex -45 zł, samochód osobowy marki C. (...) nr rej. (...) – 15.234,00 zł (piętnaście tysięcy dwieście trzydzieści cztery złote), równowartość samochodu osobowego v. (...) wariant 1.9 diesel cl nr rej. (...) wynosząca na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej 1480,00 zł (tysiąc czterysta osiemdziesiąt złotych 00/100),

2. dokonać podziału majątku wspólnego małżonków M. K. (1) i D. K. (1), w ten sposób, że przyznać na wyłączną własność D. K. (1) córki C. i A. P. (...): własność lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku nr (...) przy ul. (...) w K. wraz z przynależnościami i udziałem w nieruchomości wspólnej, szczegółowo opisane w pkt 1 postanowienia o wartości: 200.105,00 zł (dwieście tysięcy sto pięć złotych 00/100) oraz ruchomości: telewizor marki S. (...) cali, stół drewniany duży na 12 osób, osiem krzeseł drewnianych, pralkę I., robot kuchenny black D. o łącznej wartości 4230 zł (cztery tysiące dwieście trzydzieści złotych) i połowę wartości samochodu osobowego v. (...) wariant 1.9 diesel cl nr rej. (...) tj. 740 zł (siedemset czterdzieści złotych), a także przyznać na wyłączną własność M. K. (1) syna S. i J. P. (...): nieruchomość położoną w W. wraz z częściami składowymi, szczegółowo opisana w pkt 1 postanowienia objęta księgą wieczystą (...) o wartości 570 651,00 zł (pięćset siedemdziesiąt tysięcy sześćset pięćdziesiąt jeden złotych 00/100), połowę wartości samochodu osobowego v. (...) wariant 1.9 diesel cl nr rej. (...) tj. 740 zł (siedemset czterdzieści złotych)

oraz pozostałe ruchomości wymienione w pkt 1 postanowienia o łącznej wartości 5073 zł (pięć tysięcy siedemdziesiąt trzy złote),

3. zasądzić od M. K. (1) tytułem dopłaty na rzecz D. K. (1) kwotę 193.311,50 zł (sto dziewięćdziesiąt trzy tysiące trzysta jedna złote),

4. dalej idące wnioski stron oddalić,

5. kosztami opinii uzupełniającej biegłej sądowej E. W., z dnia 4 lipca 2016r. w całości obciążyć wnioskodawczynię D. K. (1), zaś pozostałymi kosztami postępowania obciążyć w równych częściach obie strony, przy czym szczegółowe rozliczenie pozostawić referendarzowi sądowemu.

sygnatura akt I Ns 392/15

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 7 października 2016r.

D. K. (2) wniosła o podział majątku wspólnego, jaki zgromadziła w trakcie trwania związku małżeńskiego z M. K. (1), wskazując, że w skład majątku wspólnego wchodzi nieruchomość położona w W. oznaczona, jako działka ewidencyjna nr (...) objęta księgą wieczystą (...) o wartości 1.150.000 zł; lokal mieszkalny nr (...) położony w K. w budynku nr (...) przy ul. (...) objęty księgą wieczystą (...) o wartości 220.000, 00 zł; samochód C. (...) nr rej. (...) o wartości 16.000,00 zł oraz szereg ruchomości szczegółowo wyliczonych w petitum wniosku.

W piśmie z dnia 12 kwietnia 2016r. (karta 84 i 85 akt) D. K. (1) zgłosiła także żądanie zwrotu wartości utraconych korzyści wskutek pozbawienia jej przez uczestnika możliwości korzystania z samochodu c. (...).

Uczestnik M. K. (1) nie sprzeciwił się wnioskowi, co do zasady, wskazując jednakże inny skład majątku wspólnego, domagając się m.in. zaliczenia w jego skład samochodu v. (...) rok produkcji 1994r. i kwestionując, że w skład majątku wspólnego wchodzi 4 krzesła biurowe, dwa fotele biurowe, meble w pokoju córki i syna oraz łóżko w pokoju syna. Uczestnik wskazał także odmiennie wartości poszczególnych składników majątku wspólnego stron i sprzeciwił się żądaniu wnioskodawczyni w zakresie wynagrodzenia za korzystanie z samochodu c. (...).

W toku mediacji strony uzgodniły, że w skład majątku wspólnego nie wchodzi: (...), dwa złote pierścionki, dwa fotele biurowe, krzesła biurowe cztery sztuki, łóżko w pokoju syna, meble w pokoju córki (karta akt nr 69).

Po za sporem w niniejszym postępowaniu było, że małżeństwo M. K. (1) i D. K. (1) zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie w dniu 22 maja 2014r. i w tym też dniu ustała wspólność majątkowa małżeńska pomiędzy stronami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W skład majątku wspólnego stron istniejącego w dacie ustania wspólności majątkowej małżeńskiej, wchodzi: własność lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku nr (...) przy ul. (...) w K. składający się z dwóch pokoi, kuchni, łazienki, przedpokoju i pomieszczenia przynależnego tj. piwnicy o łącznej powierzchni (...) ⁽¹⁾, dla którego urządzono księgę wieczystą (...) wraz z udziałem w nieruchomości wspólnej wynoszącym (...) części, dla której urządzono księgę wieczystą (...) o wartości: 200.105,00 zł (dwieście tysięcy sto pięć złotych 00/100); nieruchomość położona w W. Wielkich oznaczona, jako działka nr (...) o pow. (...)ha, zabudowana budynkiem mieszkalnym oznaczonym nr porządkowym W. W. ul. (...), dla której urządzono księgę wieczystą (...) o wartości 570 651,00 zł (pięćset siedemdziesiąt tysięcy sześćset pięćdziesiąt jeden złotych 00/100) oraz ruchomości: telewizor marki S. (...)cal – 1650 zł, telewizor marki P. (...) cal- 1080 zł, stół drewniany na 12 osób- 480 zł, 8 krzeseł drewnianych-480 zł, pralka I. – 450 zł, robot kuchenny balck D.- 90 zł, lodówka wolnostojąca libhner- 320 zł, stół drewniany duży na 12 osób tzw. ława- 250 zł, zestaw wypoczynkowy do salonu z drewna dębowego i skóry- 2250 zł, łóżko w sypialni i szafki nocne-798

zł, meble w garderobie-300 zł, meble kuchenne ze zmywarką i kuchenką mastercook oraz wolnostojąca szafa- 520 zł, odkurzacz typu wodnik-160 zł, zestaw mebli biurowych-430 zł, kuchenka elektryczna moulinex -45 zł, samochód osobowy marki c. (...) nr rej. (...) – 15.234,00 zł (piętnaście tysięcy dwieście trzydzieści cztery złote) oraz samochód v. (...) wariant 1.9 diesel cl nr rej. (...) o wartości 1480,00 zł(tysiąc czterysta osiemdziesiąt złotych 00/100), który jednak został sprzedany przez D. K. (1) w dniu 13 września 2014r. M. K. (2).

W księdze wieczystej (...) w dziele IV ujawnione są hipoteki na rzecz (...) SA O/10 w K. na kwoty 86.465,40 chf i 43230,00 chf, zabezpieczające kredyt, jaki strony zaciągnęły na budowę domu w W. Wielkich, z terminem spłaty przypadającym na lipiec 2037r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wiarygodnych zeznań stron, złożonych już po przeprowadzeniu postępowania mediacyjnego, w których strony zgodnie wskazały skład majątku wspólnego, do którego wchodziły wskazane nieruchomości jak i ruchomości. Skład majątku wspólnego potwierdziły także wiarygodne dowody z dokumentów tj. odpisy z ksiąg wieczystych, aktów notarialnych, umowy sprzedaży samochodu v. (...) wariant 1.9 diesel cl nr rej. (...), które nie były kwestionowane przez żadną stronę. Za wiarygodną Sąd uznał również opinie E. W. biegłej z zakresu wyceny, która była rzetelna, rzeczowa, odpowiadała na zagadnienia przedstawione przez Sąd do zaopiniowania, wątpliwości zaś stron zgłaszane w zarzutach, zostały wyjaśnione przez biegłą zarówno pisemnie jak i w trakcie ustnego przesłuchania na rozprawie; co ważne zarzuty te w istocie stanowiły polemikę z ustaleniami biegłej, a nie wskazywały na jakiegokolwiek błędy w obliczeniach lub uchybieniach w przyjętej metodologii wyceny. Wiarygodne były także zeznania świadka G. K., który starał się odpowiadać wyczerpująco na zadawane pytania, wskazując, które fakty na z autopsji, a które jedynie ze słyszenia, co potwierdziło, że świadek nie konfabulował i zeznawał prawdę; nie może jednak ująć uwagi, że większość okoliczności, o których zeznawał znał jedynie z relacji wnioskodawczyni.

Sąd pominął dowód z zeznań G. K. na okoliczność uzgodnień pomiędzy stronami, co do spłaty kredytu hipotecznego i środków przekazywanych przez świadka na spłatę tego kredytu oraz na okoliczność braku możliwości korzystania przez strony po rozwodzie z samochodu marki v., gdyż okoliczności te nie miały żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu było roszczenia o podziale majątku wspólnego małżonków M. K. (1) i D. K. (1). Należy, więc przede wszystkim zwrócić uwagę, że zarówno przepisy materialne zamieszczone w k.r.o., jak i przepisy procesowe nie zawierają kompleksowej regulacji problematyki podziału majątku po ustaniu wspólności małżeńskiej. Dlatego, na podstawie odesłania zawartego w art. 46 k.r.o. i art. 567 § 3 k.p.c. do postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku (art. 680-689), zaś w oparciu o art. 688 na podstawie kolejnego odesłania odpowiednie zastosowanie mają przepisy o zniesieniu współwłasności (art. 617-625) tak A. G. komentarz do art.567 Kodeksu postępowania cywilnego LEX 2011. Wskazać też należy, że Sąd ustala skład majątku wspólnego według stanu z chwili ustania wspólności małżeńskiej i cen obecnie obowiązujących.

W niniejszej sprawie nie było sporu pomiędzy stronami, co do składu majątku wspólnego w zakresie nieruchomości, strony, bowiem zgodnie wskazały, że w skład ich majątku wspólnego wchodzi własność lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku nr (...) przy ul. (...) w K. oraz nieruchomość położna w W. Wielkich oznaczona, jako działka nr (...) o pow. (...) ha, zabudowana budynkiem mieszkalnym oznaczonym nr porządkowym W. W. ul. (...); oświadczenia stron, w tym zakresie potwierdzają także treści ksiąg wieczystych (...), z których jednoznacznie wynika, że wchodziły one w skład majątku wspólnego stron.

W zasadzie także nie było sporu pomiędzy stronami, co do składu majątku wspólnego w zakresie ruchomości. gdyż po przeprowadzeniu postępowania mediacyjnego D. K. (1) i M. K. (1) zgodnie wskazali, które ze spornych ruchomości deklarowanych w pismach procesowych i przygotowawczych nie wchodzi w skład majątku wspólnego; wątpliwości dotyczyły w zasadzie urządzenia overlock oraz samochodu v. (...) nr rej. (...). Co do wskazanego pojazdu, strony zgodnie potwierdziły, że samochód ten został sprzedany przez D. K. (1) (zezłomowany) już po ustaniu wspólności majątkowej

małżeńskiej tj. w dniu (...), co potwierdza także umowa sprzedaży zawarta przez wnioskodawczynię z M. K. (2) (karta 47). Tak, więc w dacie orzekania o podziale majątku wspólnego samochód ten nie był składnikiem tego majątku, a więc Sąd nie mógł rozstrzygnąć, któremu ze współwłaścicieli przyznać jego własność, dlatego sąd podzielił pomiędzy strony jedynie jego wartość ustalona przez powołaną w sprawie biegłą w zakresie wyceny. Co do urządzenia overlock, Sąd ustalił, że nie wchodzi on w skład majątku wspólnego stron, zastopowanie, bowiem znajduje dyspozycja art. 33 pkt 4 krio, zgodnie, z którym do majątku odrębnego każdego z małżonków należą, przedmioty majątkowe służące wyłącznie do zaspokajania osobistych potrzeb jednego z małżonków; urządzenie overlock służy zaś, do ozdobnego wykańczania elementów odzieży, natomiast uczestnik M. K. (1) domagając się zaliczenia tego przedmiotu do majątku wspólnego nie wskazywał, aby było ono wykorzystywane do upiększenia jego garderoby, odmiennie niż wnioskodawczyni, która wyjaśniła, że zakupiła to urządzenie z myślą o sobie. Po za tym jak wynika z zeznań D. K. (1), urządzenie to nabyła za jedną z pierwszych wypłat, otrzymanych przed zawarciem związku małżeńskiego, co uzasadnia zastosowanie dyspozycji art. 33 pkt 10 krio, przewidującego zasadę tzw. surogacji zgodnie, z którym do majątku odrębnego każdego z małżonków należą, przedmioty majątkowe nabyte w zamian za składniki majątku osobistego, chyba, że przepis szczególnie stanowi inaczej.

Strony w zasadzie przedstawiły zgodne propozycje podziału majątku wspólnego, wnosząc o przyznanie nieruchomości położonej w W. Wielkich objętych księgą wieczystą (...) na rzecz uczestnika M. K. (1), lokalu mieszkalnego położonego w K. objętego księgą wieczystą (...) wraz przynależnościami i prawami związanymi na rzecz D. K. (1) oraz ruchomości zgodnie ze stanem posiadania. Uwzględniając więc zgodne wnioski stron w tym zakresie Sąd orzekł jak w pkt 2 sentencji postanowienia.

Wartość składników majątku wspólnego Sąd ustalił na podstawie wiarygodnej opinii biegłej E. W.. W tym miejscu wyjaśnić jednak należy, że sposób ustalenia wartości nieruchomości określa zaś art. 151 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, zgodnie, z którym wartość rynkową nieruchomości stanowi najbardziej prawdopodobna jej cena, możliwa do uzyskania na rynku, określona z uwzględnieniem cen transakcyjnych. Odwołując się do tego przepisu biegła sądowa ustaliła wartość nieruchomości, stanowiących przedmiot niniejszego postępowania. Jak zauważył, bowiem Wojewódzki Sąd Administracyjny w K. zasady wynikające z art. 151 u.o.g.n. stosuje się do wszystkich nieruchomości, bez względu na ich rodzaj, położenie i przeznaczenie, a także bez względu na podmiot własności i cel wyceny (!), (tak: wyrok WSA w Krakowie z dnia 9 sierpnia 2012 r. (...) SA/Kr 842/12). Jak się wydaje, ten sposób ustalenia wartości nieruchomości akceptowały również obie strony, które nie podnosiły zarzutu nieuwzględnienia obciążenia rzeczowego przy ustalaniu wartości nieruchomości położonej w W. Wielkich objętej księgą wieczystą (...). Dla porządku jednak zauważyć należy, że w księdze wieczystej (...) w dziale IV ujawniono dwie hipoteki na kwoty 86.465,40 CHF i 43230,00 CHF, zabezpieczające roszczenia z tej samej umowy kredytowej, które będą obciążały przedmiotową nieruchomość, aż do całkowitej spłaty kredytu, który zabezpieczają. W obecnym, bowiem systemie prawnym nominalna wartość obciążeń rzeczowych ujawnionych w księgach wieczystych, nie jest związana z realną wartością wierzytelności, które zabezpieczają, w szczególności w przypadku stosunków prawnych ciągłych lub stosunków prawnych o bardzo długim okresie obowiązywania, w których świadczenia mają charakter okresowy tj. w przypadku umowy kredytu zawartej na okres blisko 30 lat. W konsekwencji spłata części kredytu lub nawet znacznej części kredytu nie wiąże się z automatycznym obniżeniem wartości obciążenia rzeczowego. W tej sytuacji brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych, a także ekonomicznych do obniżenia wartości nieruchomości i w związku z tym wartości dopłaty/spłaty należnej drugiej stronie, zarówno o wartość obciążenia rzeczowego ujawnionego w księdze wieczystej, jak i o wartość niespłaconego kredytu w dacie ustania wspólności majątkowej małżeńskiej lub w dacie orzeczenia sądowego. Z punktu widzenia prawnego całkowicie nieuzasadnione jest przy tym twierdzenie, „że spłata długu zabezpieczonego rzeczowo, od chwili podziału majątku wspólnego, spoczywa przede wszystkim na tym z małżonków, któremu przypadnie wskutek podziału nieruchomości obciążona i który pozostanie dłużnikiem rzeczowym”, bowiem w relacjach z bankiem, który udzielił kredytu, zobowiązanymi nadal pozostają obydwójce eksmałżonkowie, którzy zaciągnęli zobowiązanie. Zaakceptowanie, więc wskazanego stanowiska rodziłoby poważne ryzyko pokrzywdzenia stron, zależności od zmieniającej się ich sytuacji ekonomicznej i finansowej w okresie obowiązywania umowy kredytowej, ewentualnie zmian w przepisach regulujących spłatę kredytów walutowych. W przypadku, bowiem zmiany wysokości oprocentowania kredytu lub wartości obcej waluty, w której kredyt został

udzielony, strona, która otrzymała nieruchomości obciążoną rzeczowo sama będzie ponosiła ryzyko finansowe tych zmian. W sytuacji zaś utraty zdolności finansowej strony, która otrzymała nieruchomości z obciążeniem rzeczowym i zaprzestania przez nią spłacania kredytu, druga strona, pomimo zmniejszenia wartości należnej jej spłaty, nadal zobowiązana będzie do płacenia rat kredytowych. W obecnym systemie prawnym bank, bowiem nie jest zobligowany do zaspokojenia swojego roszczenia w pierwszej kolejności z zabezpieczenia rzeczowego i może w sposób dowolny, najbardziej dogodny dla siebie, egzekwować roszczenie według swojego wyboru z majątku każdego z byłych małżonków. Ryzyko pokrzywdzenia współwłaściciela (małżonka), który w wyniku podziału nie otrzyma ani nieruchomości ani dopłaty/spłaty widoczne jest w szczególności w sytuacji, gdy własność obciążonej hipoteką nieruchomości zostanie przeniesiona na rzecz osoby trzeciej (np. sprzedana), wówczas, bowiem ekswłaściciel nadal będzie odpowiadał za spłatę kredytu, całym swoim majątkiem, w zasadzie bez realnych możliwości odzyskania spełnionego świadczenia.

Dlatego ostatecznie, Sąd odwołując się do opinii biegłej z zakresu wyceny przyjął, że łączna wartość majątku wspólnego stron według jego stanu z daty ustania wspólności majątkowej małżeńskiej tj. (...) i cen obecnych wynosiła 796 773 zł, wartość udziału każdego z małżonków stanowi więc kwotę 398 386,5 zł ((...) = 398 386,5); skoro, więc wartość składników majątku wspólnego przyznanego D. K. (1) wynosiła 205 075, zaś M. K. (1) wynosiła 591 698 zł, w konsekwencji Sąd zasądził na rzecz wnioskodawczyni kwotę (...),5 zł, tytułem dopłaty tj. wyrównania wartości jej udziału: $(4230+740+ (...)) + ((...)+ (...)+740+ (...)) / 2 = ((...)+ (...)) / 2 = 796 773/2 = (...)$ - $(4230+740+ (...)) = (...)- (...)= (...),5$.

Odnosząc się do żądania wnioskodawczyni zwrotu wartości utraconych korzyści wskutek pozbawienia jej przez uczestnika możliwości korzystania z samochodu c. (...) (karta 85), należy przywołać uchwałę SN z 13 marca 2008r. III CZP 3/08, w której Sąd Najwyższy potwierdził, że w razie wszczęcia postępowania o zniesienie współwłasności (dział spadku, podział majątku wspólnego) wynagrodzenie za nieuprawnione korzystanie z rzeczy wspólnej przez niektórych współwłaścicieli może zostać zasądzone na rzecz innych współwłaścicieli na podstawie art. 224 § 2 lub art. 224 § 2 w związku z art. 225 k.c. już w tym postępowaniu, a to ze względu na regulacje przewidziane w art. 618 k.p.c. Stanowisko Sądu Najwyższego potwierdza, więc, że współwłaściciele (współspadkobiercy) mogą być wzajemnie legitymowani biernie i czynnie do wystąpienia z żądaniem zasądzenia wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości ponad przysługujący im udział. Zastrzec jednakże należy, że samo twierdzenie współwłaściciela o korzystaniu przez innego współwłaściciela z rzeczy wspólnej w zakresie przewyższającym przysługujący mu udział nie może dawać podstaw do dochodzenia od niego z tego tytułu jakiegokolwiek roszczenia. Roszczenie współwłaściciela przeciwko innemu współwłaścicielowi o wynagrodzenie za korzystanie przez niego z rzeczy wspólnej może uzasadniać tylko ziszczenie się określonych w art. 224 § 2 lub w art. 224 § 2 w związku z art. 225 k.c. przesłanek w razie naruszenia przez tego innego współwłaściciela art. 206 k.c., a więc w przypadku bezprawnego wyzucia współwłaściciela z posiadania rzeczy (nieruchomości). Inaczej rzecz ujmując, roszczenie o wynagrodzenia za korzystanie z rzeczy, jest skuteczne przeciwko współwłaścicielowi, który naruszył dyspozycje art. 206 kc i pozbawił pozostałych współwłaścicieli możliwości korzystania z nieruchomości wspólnej. Przeprowadzone zaś postępowanie dowodowe, w szczególności zeznania świadka G. K. nie potwierdziło, aby wnioskodawczyni została „wyzuta z posiadania ww pojazdu”. Wskazany świadek zeznał m.in. „z tego, co wiem zdarzały się sytuacje, że wnioskodawczyni mogła korzystać z samochodu” (nagranie z 28.09.2016r. 00: 15: 26) oraz „nie jestem w stanie powiedzieć ile razy teściowa zwracała się o pożyczanie tego samochodu” (00:22:33). Wskazany świadek potwierdził jedynie, że strony kłóciły się o samochód (00:17:04). Tak, więc, po za samymi twierdzeniami D. K. (1), brak jest jakichkolwiek dowodów potwierdzających pozbawienie jej przez uczestnika możliwości posiadania/korzystania z samochodu (...), zaś fakt kłótni pomiędzy małżonkami o korzystanie ze wskazanego pojazdu nie jest wystarczającym powodem do przyjęcia naruszenia art. 206 kc. przez któregokolwiek z nich.

Ostatecznie, więc Sąd orzekł jak w sentencji, na podstawie powołanych przepisów.

Orzekając o kosztach postępowania Sąd zastosowała art. 520 § 2 kpc, mając na uwadze, że obie strony w równym stopniu były zainteresowane rozstrzygnięciem w niniejszej sprawie, w równym stopniu winny, więc ponosić koszty tego postępowania. Wyjątkiem są jedynie koszty wydania opinii uzupełniającej z dnia 4 lipca 2016r. przeprowadzonej

w związku z żądaniem D. K. (1) „zwrotu wartości utraconych korzyści wskutek pozbawienia jej przez uczestnika możliwości korzystania z samochodu c. (...)”, które zostało w całości oddalone. Dlatego kosztami wskazanej opinii uzupełniającej obciążono w całości tylko wnioskodawczynię. Pozostawiając referendarzowi sądowemu szczegółowe rozliczenie kosztów postępowania stosowani art. 108 § 1 kpc.